

přived na mizinu toho u rulety i toho u diabola a vyhrál všechny hlavní ceny? Dostihy, skoky, tancování a bůhví co ještě. Ten chlap je jak čert.

(*Přel. Vl. Čejchan 1961*)

Zde nejde jen o vývoj jazyka, ale o odlišné používání sdělovacích prostředků i odlišnou překladatelskou perspektivu. Ve starším překladu postavy „odpovídají celou větou“, v novém slovně reagují na situaci co nejúspornějšími prostředky (Neviděl, ale poslal jsem Shawna Keogha s vozíkem . . . — Ji ne. Ale Shawna Keogha). Dnešní překladatel podle skutečné hovorové řeči někdy užije spíše klišé a vyjádření obsahově méně přesné (Není to kus chlapa hnusného . . . přivedl na mizinu toho u rulety i toho u diabola), starší pří vši snaze o mluvnost spíše pojmově definuje a popisuje (Není-li to ostuda . . . chlapíka s ruletou přived na mizinu, zrovna jako toho, co u něj hází kuličky! Budkáři s kohouty rozobil nos . . .). Nový překladatel vychází ze situace a chápe repliku jako celek, proto mnohdy pozměňuje rozdělení významů do vět (bohužel někdy i vynechává):

Mahon: Tak, myslíte? Podívejte se jen tu na tuhle lebku a řekněte, najdete-li někde jí podobnou? Je rozkřáplá jedinkou ranou rejčem!
(*K. Mušek*)

Mahon: Vy si myslíte, že ne? Račte se pořádně podívat! To je hlava, co? Dostal jsem do ní rejčem a nerobila se, prosím, jenom na praskla.
(*Vl. Čejchan*)

Změnila se poněkud i jazyková charakteristika postav, a to v souladu s vývojem naší společenské struktury: při tlumočení angloirštiny (anglický dialekt, jímž mluví irský venkov) převážil u Čejchana ještě více než u Muška spíše obecný až městský slang nad venkovským nářecím.

Philly: To může bejt i pravda, dyž sem byl ešče kluk, byl za naším domem krchov, a tam byly zbytky člověka, kerej měl stehenní hnáty dlouhý jako tvoje ruka. To ti byl strašnej chlap, povídám, a tak jsem lekkerou krásnou neděli ze špásu dal ty kosti dohromady, a tos měl vidět, jak se to lesklo na slunci! Tak pěkný lidi dnes už nepotkáš ani v městech celého světa.
(*K. Mušek*)